Oponentský posudek na diplomovou práci Miloše Zaťka: „Konanie před Európskym súdom pre ľudské práva a jeho reforma"

Předkládaná diplomová práce standardního rozsahu (71 s.) se zabývá v současné době často skloňovaným tématem týkajícím se současné a budoucí činnosti Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP").

Diplomová práce je logicky a přehledně členěna do - vedle úvodu a závěru - pěti meritorních kapitol.

První kapitola nazvaná „Európsky súd pre ľudské práva" je věnována struktuře a obsazení ESLP. Autor v ní byť stručně, avšak správně, hovoří o důvodech a okolnostech vzniku této mezinárodní soudní instituce. Rozvíjí dále popis struktury ESLP, formací, ve kterých projednává stížnosti, odkazujíc zároveň na relevantní ustavení jak Evropské úmluvy o lidských právech (dále jen „Úmluva") tak jednacího řádu ESLP. Z textu je patrná autorova znalost dané problematiky.

Obsahem následující kapitoly je „Konanie před Európskym súdom pre ľudské práva". Autor se v ní nejprve definuje pravomoc ESLP, dále pak probírá způsob projednávání stížností podaných ve smyslu článku 34 Úmluvy, aby se poměrně podrobně věnoval procesním podmínkám jejich přijatelnosti a podmínkám nepřijatelnosti vztahující se k příslušnosti ESLP a těm, které vycházejí z odůvodnění stížnosti. Osobně toto rozdělení shledávám zajímavým, avšak autor by mohl svůj přístup osvětlit během ústní obhajoby i s ohledem na to, že o ostatních formálních podmínkách podání stížnosti (osoba poškozeného, vyčerpání právních prostředků nápravy a podání stížnosti v šestiměsíční lhůtě) autor hovoří v úvodu této podkapitoly (str. 15-16).

Vlastní řízení před ESLP tvoří další část této kapitoly. Ačkoli autor není praktikujícím právníkem, je jeho rozbor na základě dostupných jemu materiálů relevantní a v zásadě vyčerpávající. Hrubou chybou autora je však tvrzení, že velký senát se skládá z patnácti soudců (str. 29), což je v rozporu

s ustanovením článku 24 jednacího řádu Soudu, který jasně stanoví, že velký senát tvoří sedmnáct soudců a alespoň tři soudci náhradníci.

Relevantní a asi nejzajímavější z celé diplomové práce jsou třetí a čtvrtá kapitola „Reforma konania před Európskym súdom pre ľudské práva" a „Konferencie o budúcnosti Európskeho súdu pre ľudské práva". Autor v nich rozebírá příčiny zahájení reformy a jednotlivá témata, kterým byly postupně věnovány konference na vysoké úrovni v Interlakenu, Izmiru a konečně v britském Brightonu. Při obhajobě diplomové práce by se mohl autor věnovat vývoji a přípravě právě této poslední konference a podrobnějšímu obsahu již existujícího Protokolu č. 15, o kterých se zmiňuje na konci čtvrté kapitoly, kde hodnotí vývoj po dotčené konferenci.

V závěru autor hodnotí vývoj činnosti ESLP, chybí zde však jeho osobní názor, který bude vhodné uvést v rámci ústní obhajoby.

Přes uvedené připomínky doporučuji předkládanou diplomovou práci k obhajobě. Hodnotím ji předběžně známkou 2.

27. května 2013

JUDr. Eva Hubálková, PhD.